

ВИДАТНІ УКРАЇНЦІ СУЧАСНОСТІ ТА ЇХ ВНЕСОК У СВІТОВУ НАУКУ

АМОСОВ Микола Михайлович

*український лікар,
учений в галузі
медицини,
біокібернетики;
член НАНУ,
директор Інституту
серцево-судинної хірургії*

1913-2002 р.р.

АМОСОВ Микола Михайлович

1913-2002 р.р.

- У **2008** році він був **визнаний** другим після Ярослава Мудрого великим українцем за результатами опитування громадської думки Великі українці.

Біографія

6 грудня 1913 року – народився в сім'ї селян.

Мати повитуха

*Батько після повернення з війни
покинув родину*

навчання

- З 12 до 18 років навчався в Чепеповці у школі, потім в механічному технікумі
- 1934-1940 – Заочний індустріальний інститут, закінчив з відзнакою
- 1935-1939 – Архангельський медичний інститут, закінчив з відзнакою

*Молодий хірург
Миколай Амосов*

ТРУДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

До початку війни – хірург лікарні в Череповці

Під час війни – комісія мобілізації, головний хірург у Польовому пересувному госпіталі

Після війни – хірург в Москві, Брянську

1952 – переїхав до Києва, де прожив 49 років

Миколай Михайлович Амосов
Репродукція з фотографії
грудень 1933 року

1953 – захистив докторську дисертацію з медицини на тему «Резекції легень при туберкульозі»

1958 – співпрацює з Інститутом кібернетики в галузі фізіологічних досліджень серця.

1962 – обраний членом-коресподентом Акамедії медичних наук УРСР.

1962 – отримав Ліненську премію, обраний депутатом Верховної Ради СРСР.

Миколай Михайлович Амосов (другий зліва) зі співробітниками в лабораторії операційної інститута листопад 1966 року

1962 – обраний членом-кореспондентом Академії медичних наук УРСР.

1962 – отримав Ліненську премію, обраний депутатом Верховної Ради СРСР.

1963 – першив в СРСР зробив протез мітрального клапана серця.

1969 – академік Української Академії Наук.

ФАКТИ З ЖИТТЯ

У 60-х, початку 70-х – захворів на туберкульоз, лікувався в Старокримському санаторії.

Повністю вилікувавшись від недуги, організував у санаторії пільмонологічне хірургічне відділення.

1976-1980 – під керівництвом М.Амосова його учень В.А.Скумін дослідив раніше невідому хворобу, яка згодом дістала назву синдром Скуміна

Національний інститут серцево-судинної хірургії ім. Амосова в м. Києві

За 50 років в Інституті проведено більше 150 000 операцій на серці. Виконуються усі види оперативного втручання на серце, у пацієнтів від народження до глибоких стариків.

Зі спогадів І.К. Мельникова:

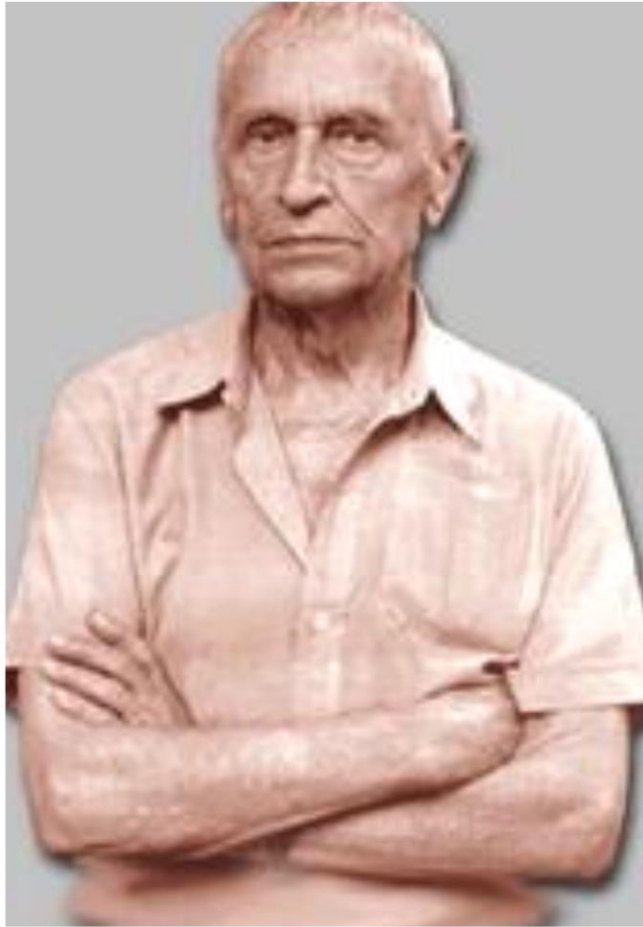

Був Амосов дуже простою людиною - без будь-якого апломбу і зарозумілості. Коли я працював лікарем і не знав ще в обличчя Амосова, одного разу, вийшовши з корпусу з медичними журналами, наказав йому, який скромно стояв біля корпусу, віднести ці журнали в адміністрацію санаторію.

Амосов мовчки взяв ці журнали і так само мовчки відніс їх за призначенням. На наступний день на нараді у головлікаря, де був присутній і я, і Амосов, Микола Михайлович, як би між іншим, зауважив: «А мене, професора, тут вже зробив кур'єром ...»

Книги М. Амосова

- 1964 — «Мысли и сердце»
- 1965 — «Записки из будущего»
- 1975 — «ППГ 2266 (Записки полевого хирурга)»
- 1977 — «Раздумья о здоровье»
- 1979 — «Здоровье и счастье ребенка»
- 1983 — «Книга о счастье и несчастьях»
- 1996 — «Преодоление старости»
- 1997 — «Моя система здоровья»
- 1998 — «Голоса времен»
- 2000 — «Размышления»
- 2002 — «Энциклопедия Амосова»
- 2003 — «Мое мировоззрение»

"Если нет силы
характера - нет ничего", -
говорив Миколай
Амосов
Та доводив цей постулат
все своє життя.

Сім'я М. Амосова

- **Дружина** – Дениченко Лідія, закінчила Київський медичний інститут, працювала хірургом, фізіотерапевтом.
- **Дочка** – Катерина Миколаївна (народ. 1956), доктор медичних наук, член-кореспондент Української медичної академії.
- **Внучка** – Анна.

Миколай Амосов з дочкою Катериною

Катерина Амосова

«Так прошла жизнь. Что в ней было самое главное? Наверное - хирургия. Операции на пищеводе, легких, особенно на сердце, делал больным при угрозе скорой смерти, часто в условиях, когда никто другой их сделать не мог; лично спас тысячи жизней. Работал честно. Не брал денег. Конечно, у меня были ошибки, иногда они кончались смертью больных, но никогда не были следствием легкомыслия или халатности.»

Пам'ять

Меморіальна дошка
на фасаді будинку,
де жив та працював
Микола Амосов,
по вул. Б.Хмельницького, 4
в м. Києві

12 грудня 2002 року на 90-му році життя Амосов Миколай Михайлович помер від інфаркту і похований на Байковому кладовищі в Києві.

12 грудня 2003 року встановлений надгробний пам'ятник.

Автори — скульптори О.Дяченко, К.Чудовський і П.Антип

У 2003 РОЦІ

на честь Амосова була перейменована одна з вулиць Києва;

Національною Академією наук України була заснована Премія НАН України імені М. М. Амосова, яка вручається Відділенням біохімії, фізіології і молекулярної біології НАН України за видатні наукові роботи в галузі кардіо- та судинної хірургії і трансплантології;

в Києві на вулиці Богдана Хмельницького, 42, де в 1971—2002 роках жив і працював вчений, встановлено меморіальну дошку (бронза; барельєф; скульптор Г. Я. Хусід).